

Tôi có vé VN đón lòn. Vài người bên khuyên tôi klop vài tờ vào passport nhanh chóng thay t-shirt. Tôi theo lòn và quay nhiên công việc thông suốt sau vài câu hỏi xã giao.

Một lần tôi thấy một thanh niên Việt kiều rớt trống, chừng 20 thôi, với tuổi đó có lẽ anh sinh ra sau khi gia đình rời VN và trưởng thành ở nước ngoài. Anh ấy đã nhanh chóng làm thủ tục bên cạnh trống tôi. Anh ta đi một mình, có lẽ lần đầu về thăm quê hương. Tôi thấy hành lý xách tay của anh ta chỉ là một ba-lô nhỏ. Không biết có gì trong ba-lô, anh ta làm thủ tục khá lâu, rồi còn phải đợi qua một bên cửa, không cho người khác tiếc. Còn tôi thì rớt nhanh chóng để tiếp tục ra khu vực nhập cảnh. Một lúc sau tôi cũng thấy anh ta ra và nhặt hành lý chỉ là một vali không nặng lòn, trong khi nhiều người khác, như tôi, 2 vali to nhét phồng. Khi chuyen lòn vào ông bốn già, ông bốn chép miệng : "Tôi nghĩ lòn thòng nhau. Chắc không biết thủ tục đầu tiên !".

Tôi cũng phân vân. Anh ta có lẽ biết chỉ, không tuân thủ, sinh ra và học hành ở một nước khác giáo dục và lòng trung, anh ta thấy mặc cảm khi làm cái thủ tục đầu tiên, do đó dù biết, anh ta vẫn đã không làm ! Còn tôi, "tui nhi nhĩ thuôn", dù học và hiếu, không đã quen sống trong một xã hội thay đổi, vì lòng tâm đã bỗn mòn rãnh, thâm chí bỗn rãnh, nên dành theo thời điểm cũ của an. Tôi cũng thấy mặc cảm và mong tuân thủ luôn giờ đây đặc số lần trống, cũng cõi vào đây.

Bánh máy bay vẫn chưa phi dạo, không khí nhộn nháo hồn lên. Dù đã đặc cách nhau là người yên cho tôi khi máy bay ngừng hẳn, không tiêng lách cách mảnh khoá bỗng cũng vang lên đâu đó. Và trong khi máy bay còn chờ lăn bánh vào trống, nhiều người đã đứng bỗn dậy, kêu gõi nhau, lôi kéo vali trên cao xuông để chuồn bỗn sập sàng. Đa số đều lòn vui nôn nóng.

Cả máy bay vẫn là đoàn người đã chen chúc nhau đi xuông, bước vội lên xe bus để đặc cách đặc vào nhà ga. Và rồi tôi cũng đặc bước phõi ngừng lòn, xép hàng dài rồng rắn trống các trống hối quan. Chỗng ai bỗn ai mà không khí bỗng dưng yên lòng một cách bỗn ngõ. Có lẽ mõi người đặc mang tâm trống hối hả phiêu渺. Chỗng mõi gióng phõi nõi cõi lên không lòn lõm nhõng cũng đặc lòn nhõi tình cho nhiều người chung quanh đặc nghe thấy "Phi trống quay tòn đặc cũng mát mẻ, có mõi Tân Sơn Nhõt cõi mình là nóng quá !".

Không chỗng tôi, mà mõi người đặc giõi mình quay nhìn người vui phát biõu. Một người khuyên can nho nhõ "Chỗng đong nói lòn quá, coi chỗng cán bỗn hõi nghe thấy". Không ngõ chỗng lòn lõi tòn bỗn "Tròi lòn, tôi thấy nóng thì tôi nói nóng, có gì đâu mà sõi !"

Thõi rõi tôi phiêu chõng bỗng lên. Võa đặc gióng tòn, chỗng vui a nõi a cõi a nõi a nghiêm nói "Lòn, đâu cũng nóng, chỗng có chỗng cán bỗn ngõi là mát quá !" Biõt bỗn châm chích vì cái máy lõi nhõi đặc chán, nhõng vui cán bỗn trống tuôn không biết nên phõi nõi thõi nào, chỗng nhìn chỗng mõi chút rõi lòn gióng tòn, cho qua.

Đến quầy soát hành lý, chở cùng người nhà lôi kéo, đón theo khá nhiều vali, thùng, bao cát lì nhè kinh, tay còng cũng đeo mòn, từ từ chờt lên quầy... đi qua máy kiểm soát. Trong khi vi cánc bao phai trách đang theo dõi qua máy thì một nỗi cảm bao đong đaling sau bao cát ra lìn tiếng rãnh cho vỗ cảm bao tiệp nhau:

- Đón tết có các thùng này vào kho!

Mỗi người đều quay lì nhìn, không nghe chở cũng lìn tiếng lì :

- Chở nói gì nói lì coi? Tôi cảm chở không đón cát đón hành lý cát tôi đi đâu?

Tuy bao bao tay vui phai kháng mìn mìn, cô nàng cảm bao vui nói còng :

- Tôi nghĩ ngay nên cảm đem nhung thùng này vào kho đón kiểm soát.

Chở bình tĩnh chở vào cái máy dò hành lý hì :

- Cái máy này có làm việc không?

- Đúng nhiên là có.

- Tôi tò mò nó không làm việc thì vứt nó đi cho rôi. Thì nay giờ chở có làm việc không?

- Đúng nhiên là tôi cũng đang làm việc.

- Nào làm việc thì chở có nhìn vào máy không? Nào nhìn thì chở cũng đã biết hành lý tôi chở a đong nhung gì. Tôi sao chở dám đòi đón hành lý cát tôi vào kho cát chở. Chở đón tách thu hành lý cát tôi hì?

Câu chuyện trên nên gay cấn, mỗi người hình như đều đón dòn mệt, lèng tai nghe cuộc đón thoại giờ hai "nỗi hờ". Tôi tò mò quan sát chở kí hờn. Trông chở còn khá trẻ, có lì chở a tì 40, dáng người nhè nhẹ, xem chởng không hờn 100 pounds. Mắt to, mũi cao, da trắng, phai công nhèn là chở thuộc loài "người đẹp", giờ nói miên Trung lai Nam dòn nghe, nhè nhẹ nhung còng cát, biếu lì ngay có hờc và có bao lanh, chởng dòn giờ bao tết...

Bao hời dòn liên tách, cô nàng cảm bao lì rõ vù bao tay, mắt biếu sùc... chởng chở:

- Tôi không có ý tách thu hành lý cát chở, tôi bao đón y vào kho cát a nhà nỗi cát đón kiểm soát chở không phai kho cát tôi.

Trong khi nỗi cảm bao dòn giòng lì, thì chở càng còng quyết hờn:

- Chở không đón cát đón y hành lý cát tôi đi đâu hờ! Chở muộn kiểm soát thì cát viếc mờ ra ngay tì đây. Tôi cảm chở đem hành lý cát tôi đi chở khác. Chính sách nhà nỗi cát kêu gọi Việt kiều vù quê, giúp xóa đói giặc nghèo, tôi tèn bao nhiêu tiền mua quần áo vù tòng cho người nghèo mà chở lì muộn làm khó dòn. Chở muộn đón ngay lì chánh sách cát a nhà nỗi cát à?

Bao tay bao dòn cho mệt thôi mệt hời bao tay nhung lì quá "nỗi ng ký" tròn bao con mệt chầm

chú theo dõi, nỗi cán bộ mệt tái xám, lúng túng chia biết trả lời thay nào... thì vua lúc mệt vui cán bộ khác đâu bỗng cười nói nhau vào tai nàng cán bộ ta vài câu... rồi quay qua dỗu giặng dàn xèp:

-Thôi đùa rồi, chia sẻ đem hành lý đi đi..

Vua nói vui ra lệnh cho may mắn trai tuồi quanh đó giúp đỡ y hành lý chia nhanh ra cảng. Nhận ngay i đi sau tốn nhiên đùa c hông mì sô dô dàng, đùa c cho i qua nhanh chóng, chia ng bô hối han chi. Ài nay đùa cùm thay nhau nhõm, thú vui và không khéo i tham cảm ồn ngay i phò nỗi thông minh, can đảm.

**

Thôi gian qua mau, i đùn ngày trại vui Mô. Đò phòng mì bột trộc, gia đình tôi ra phi trống sôm hòn 2 tiếng đùng hó. Đùn sôm nên làm thử tòc giày tò, gõi hành lý khá nhanh chóng. Lên đùn phòng đùi vùn còn hòn cù tiêng. Khoảng 20 phút trộc giù lên phi cù thì bõng đùng nghe loa phóng thanh gõi lòn tên 5 ngay i đùn quay kiêm soát gõp, 2 vui chung tôi đùu có tên trong sô đó. Đùn nay i thì cô cán bộ lòn nh lùng nói:

- Hành lý quý vui có vui n đù nên cùn xuông gõp hối quan.

Rồi cô ta bao tòi tôi đi theo mệt cán bộ mìn sôc phòc.

Mệt ông trung niên đùi trộc tôi bao bùi la toáng lên:

-Hội quan Việt Nam lòn xòn quá ! Tôi đùi khéo p nay i chia ng bao giù gõp phiền phòc nhau thay này. Vù đùn Mô cũng ròt đù dàng. Tòi sao cù vù đùn Việt Nam thì bao khó đù ?

Anh chàng cán bộ đùn đùng mệt mũi khá trại vui phân trùn:

- Chú ơi, tòi cháu cũng ròt khéo vì may vui này. Cháu chia có nhì mìn vui hông đùn mìn ngay i xuông hối quan, nhung cù bao đùn trút mìn giùn đùn đùn đùu !

Thôi ngọt nhiên... vì lòn đùu tiên nghe đùa c lòn nhau nhau nhau phân trùn tò mệt cán bộ mìn sôc phòc, tôi đùn nghẹo vui tòi cù :

- Đùa c ròi, mình cù bình tĩnh xuông đó coi hó làm gì. Chúng ta cù đùng lòng, nhung đùn không đù hó làm khó đù, đùi ăn hối lòn.

Trên đùng đùi, cô vui nhát gan cùa tôi lo lòn nói nhau “Anh ơi, chia tòi ròi, mình có may chai mìn mìn chua vui mìn sô DVD cô Thúy gõi mua, thay nào cũng bao khó đù. Hay là cho tòi nó ít tiêng cho ròi”. Tôi bao bùi mình nói liêng “Không ! Nhưng đùn không cho mìn đùng nào hót ! May thay đó có phòi đù quay cùm đùa mà sô !”. Vù tôi vui lo lòn “Thôi lòn tòi nó cù đùi tòi ch thu thì sao ?” “Giờ n hoài, muôn tòi ch thu cùa anh đùa phòi đù. Anh sô đùu lý tòi cùng. Anh sô đùi hó i phòi trùng ra giùy tòi ch rõ nhung món nào không đùa c đem ra khéo Việt Nam chia. Không có giùy tòi, vẫn bùn, thì làm sao tòi ch thu cùa mình đùa c. Mìn không cùm đem mìn mìn vào... mà Việt Nam lòn cùm mang mìn mìn đù.. thì thay là vô lý !”

Đùa c đùng, lòn phòi đùi qua mìn trùm kiêm soát giùy tòi nà. Không hiểu sao, sau khi xem giùy tòi cùa cù nhóm thì cán bộ trùm này lòn bao ròng hối quan vui gõi lên cho biết 4 ngay i trong nhóm có thay trại vui phòng đùa, chia cùn lòn mìn cù gái khoảng 18 tuổi phòi tiêp tòi c theo cán bộ xuông

hồi quan..

Bỗn trùi tròn, cô bé lo sốt.. quay qua hồi ức kinh n, cõi u cõi u vui tôi. Sau vài câu hồi han mệt biết đây là mệt cô hồn tròn ngón tay Việt đi mệt mình và không hiểu nổi tiếng Việt. Cô nói trong hành lý cũng có mệt sập DVD. Vui tôi tròn an là không sao đâu, hồn chồn muộn “làm tiễn” thôi. Cô bé càng sốt, cho biết là vì cô không còn tiễn Việt Nam. Vui tôi dúi vui tay 20 ngàn vào tay cô bé tròn c khi bỗn đòn.

Nghe khôn lối, tôi bỗn mình:

- Anh đã bảo không muộn hồi ức mà sao em còn dại y cô bé hồi ức ?
- Tôi em thấy tôi nghiệp, cô ta không biết tiếng Việt thì làm sao cái lý vui tay cán bộ.
- Thì tay i cán bộ cũng đâu biết tiếng Anh, làm sao mà khó dại cô bé đòn c ?

Khi chúng tôi đi trú lối phòng chờ thì mệt ngón đã lên phi công gần hốt và loa phóng thanh đang đọc tên 3 hành khách khác “yêu cầu đến quầy kiểm soát gập vì phi công sắp khởi hành”. Tự xa, 3 ngón đang đi nhanh lối. Tôi quay nhìn thì ngón c nhien khi thấy đi đầu chính là ngón i phò nén ménh mai dại y can đón hôm nay. Tò mò, tôi nán lối chồn xem có màn gì “vui” không. Chồn bỗn c nhanh nhóng vui mệt bình thường đón a boarding pass cho cán bộ kiểm soát. Anh ta nhìn chồn mệt chút rờ i lối nhỉ lùng ra lối:

- Yêu cầu chồn bộ mũ ra.
- Chồn tay nh bộ trú lối:
- Tôi thấy không có luật nào buộc hành khách phải bộ mũ trước c khi lên phi công !

Nói xong chồn vui đong yên. Chuyển bộ mũ ra cũng không có gì quan trọng, nhưng có lối vì thái độ hống hách, bột lối chồn cõi tên cán bộ.. khiến chồn bộn mình, không chồn u thua. Tên này cũng tay vui nồng mệt, gõn gióng nhõn lối:

- Tôi yêu cầu chồn bộ mũ ra.

Chồn cõi trú lối:

- Tôi chỉ số lối mũ ra, thấy tóc đập quá.. anh té xõu thôi !

Và nói chung về a nâng cao chỉ c mū nh&n kh&i đ&u r&i l&i b&u xu&ng ngay chung kh&ng l&y h&n m&u ra, và đ&u ch&ng t&u chung kh&ng có gì trong tóc và cũng và a đ&u bi&u l&u thái đ&u kh&ng ch&u thua.

Tên cán bộ càng t&u c gi&n h&n:

- V&y yêu c&u chung qua m&t bên đ&u tôi ki&m vé m&y ng&u i kia, r&i s&u gi&i quy&t v&i chung sau.

Không ng&u chung cũng chung và:

- Tôi không b&u c đ&u đ&u h&t. Tôi đ&u n tr&u c thì anh ph&i gi&i quy&t v&i tôi tr&u c. Chung nào xong thì m&i t&u i nh&ng ng&u i khác.

M&i ng&u i chung quanh đ&u u gi&t mình khi th&y câu chuy&n chung có gì mà b&u ng d&ng tr&u n&en c&ng th&ng, b&u t&u c. Ai cũng t&u m&ò, h&i h&p kh&ng bi&t chuy&n g&i s&u ti&p theo đ&y khi mà đ&u t&u i gi&u m&y bay s&u p s&u a c&t cánh.

V&u cán bộ m&t đ&nh l&i, r&t t&u c gi&n, suy nghĩ vài giây. Có l&u h&n c&ng nh&n ra r&ng chung th&u làm gì đ&u c ng&u i ph&u n&u c&u ng c&u ng nh&ng h&u lý này, n&en cu&i c&ng đ&nh ph&u i h&m h&m th&y gi&y t&u l&i cho chung và đ&u chung b&u c qua.

M&i ng&u i đ&u u th&u ph&o nh&u nh&om, l&n l&u t đ&u a gi&y t&u và b&u c c&u vào phi c&u.

V&o trong, d&ò tìm chung ng&u i thì tôi chung ng&u c n&ien th&ch th&u khi th&y chung đang ng&u i xu&ng ngay c&ng hàng gh&u v&i t&u i tôi. V&a ng&u i, tôi v&a c&u i, m&u l&i làm quen:

- Xin chào ng&u i ph&u n&u vô cùng can đ&u m !

Chung h&i ng&u c n&ien nh&in tôi r&i c&ng c&u i tr&u l&i:

- Can đ&u m g&i đ&u anh, khó i a thì có !

Tôi c&u i nói nh&u :

- Có l&u chung khó i a v&i Việt c&ng th&u, còn đ&am “Việt ki&u” t&u i tôi thì th&y chung r&t cam đ&u m và d&u a.

- Tr&u i đ&u t, em t&u ng anh th&y em d&u nh&u v&y thì c&u n tránh xa chung.

- , không đ&u, tôi càng th&y vui đ&u c ng&u i g&u n chung đ&u h&i han thêm nhi&u chuy&n.

Chung b&u t c&u i, tinh ngh&u ch tr&u l&i:

- B&u bây giờ đ&u n phiên anh mu&n làm công an th&u m&u n h&u ?

- Không có đ&u. Tôi th&y công an là s&u g&u n chung, làm sao đ&am đóng vai công an. V&u l&i, tôi mà là công an th&u, thì th&y chung là chung xa chung làm g&i đ&am h&i han.

- Anh nói quá, làm nh&u em là “c&u p cái” kh&ng b&u ng !

- Không ph&u i v&y. Tôi chung kh&ng bi&t đó th&u. Tôi may m&n v&u chung c&ng th&y i gian v&i chung n&en đ&u đ&u c chung ki&u n c&u hai l&n chung đ&u v&i c&u n b&u h&i quan và l&n nào c&ng th&ng.

Chung ng&u c n&ien, tr&u m&t nh&in tôi, r&i l&y hai tay b&u m&t, duy&n d&ang c&u i nói:

- Chung r&u i, l&n nào g&p anh cũng th&y em nh&u “b&u Chung L&a”, m&c c&u quá !

Nói chuy&n x&a giao m&t ch&u, khi b&u t kho&ng cách, chung chung đ&u ngh&u :

- N&u y gi&u anh c&u g&u i em b&u ng “chung” nghe x&u h&u l&u m. Th&u anh g&u i b&u ng “em” hay b&u ng tên đ&u.

Tôi cũng nói đùa:

- Ý chí muôn nói tôi già phíi không ?
- Chí nhín tôi mãt chút ríi bùt cù i:
- Anh híi cùc cù quá, thùt cùn khó trù líi hùn khi nói chuyùn víi còng an nía.

Tôi cũng bùt cù i theo:

- Ok, víy tên chí là gí.. nào.. đù tí gíi.
- Mai Linh.
- Ờ a, víy Mai Linh cùng hí Mai víi tíi `

Cô cù i tinh nghích:

- Không, em là hí nhà vua, tên là Mai Linh chí khöng phíi cùng hí Mai víi anh.
- Thù hí Mai tíi cùng cù thù i làm vua chí bù.

Sau mãt lúc chuyùn trù vui ví, tíi mãt tù híi:

- Mai Linh qua Mù lúu chía ?
- Dù, cùng chía lúu lùm.
- Víy là Mai Linh dù tù ng sùng víi cùng sùng ?
- Đúng ríi, híi cùng sùng vò... gia đình em kùt lùi, ba em bù bùt đù i cù i tù o. Còn lùi mù và mù y chí em, thùt khù vò cùng ! Đí hùc cùng khöng đù i cù, đù i lùm cùng khöng xong. Gia đình phíi cù bùng chí i mù sùng qua ngày.
- Thù i gia đình Mai Linh sinh sùng bùng cách nào ?
- Thù i lùm đù i thù i nghí, thù i ngùng vàng, hí cùm, cái gí ra tiùn đù u phíi lùm.
- Cò lúc nào kh´a khöng ?
- Cùng cò. Mù i đù u thù i khù lùm, nhùng tù hùc khön. Cò thù i gian gia đình em mù quán ăn & Vũng Tàu, ngay bài trù c. Lúc đù i dù có mãt quán phí cùa mãt bà Bùc kù Hà Nùi, tù i em mù quán bán cù phí lùn bùn ngay bèn cùn. Mù i khi xe đù cùc nùi đù n, thù y mù y chí em chào đùn vui ví thù i đù u qua bèn quán tù i em hùt.
- Víy mù bà ta đù yèn cho Mai Linh ` ?
- Đàu cò, bà ta dù lùm, cù chíy ra ngoâu đù ng chí i tù c tù u ho`i.

Tôi cù i trèu:

- Chí i nhau là bà ta thua chí c ríi. Mãt mình Mai Linh... bà ta cùng đù chít, huùng chi cù mù y chí em cùng hè nhau chí i... thù i bà ta chíy cù !

Mai Linh cù i hiùn đáp:

- Đàu cò anh. Dù i gí mà chí i nhau víi hí, mù muôn chí i cùng khöng lùi mù y bà Bùc kù đù u !
- Thù ríi gia đình Mai Linh lùm sao ?
- Mù y chí em đù t mãt mìy ph´t thanh hãt nhùc thùt lùn.. chía qua phía bà ta. Thành ra bù chíi gí... tù i em đù u cù nghe mù chí có gia đình bù nghe thòi.

Đù cù p , tíi hí qua chuyùn mù tíi vín thù c mù c:

- Cò phíi vì thù i mà Mai Linh ghèt cùng sùng khöng ?
- Sao anh híi víy ?
- Tôi thù y thù i ngùng ta ngàn, tránh cùng chuyùn víi tù i cùn bù hùi quan, nhùng Mai Linh thù i ngùng lùi, hình nhù Mai Linh thù i "kiùm chuyùn" víi tù i nò phíi khöng ?

Suy nghĩ mãt chùt, Mai Linh trù lùi:

- Anh nòi cùng có phín đùng. Em rùt ghèt thù i đù hùng hách, muôn "lùm tiùn" cù a tù i nò. Em ví nhù u lùn rùt chí. Lùn nào em cùng mong đù ng đù víi tù i nò và lùn nào em cùng thù ng 100 phín trèm.
- Bù Mai Linh khöng sù bù tù i nò lùm khö sao ?
- Cò gí mà phíi sù chí. Mìnх ví tiùu xài, nòi chung là lùm lùi cho dàn, cùng mang đù quùc cù m ví

đâu mà phi sô, phi đòn cho tôi nó bát nát.

- Nhưng những người vén sô, vén cõi hõi lõ.
- Thị trõi hõi dõi, hõi nõi giáo cho giõc. Em nói thõt, chõ cõn 100 ngõõi làm nhõ em là sô hõt sô ch cái võ tham nhũng, hõi lõ tõi phi trống !
- Thị có bao giõ Mai Linh bõ làm tiõn lõ hõi quan chõa ?
- Có chõ. Mõt lõn em cõng mang những hành lý võ, tõi nó cũng đòi mõ ra khám. Em cõ thi mõt dõi a nói nhõ “Chõ bõi dõõng cho mõt chút đi !”. Em tõc mình nói lõn “Tôi không hõi lõ” rõi chõ cái bõng treo trên tõõng “Anh không thõy bõng nói cõm hõi lõ sao ? Lõ ra anh thõy ai hõi lõ còn phi bát hõ vì tõi phõm pháp nõa, chõ sao lõi đòi hõi lõ ?” Thị nó sô quá, đõy em đi cho mau.
- Trõi đõt, khó có ai mà gan lõ nhõ Mai Linh. Thị ñõng thì mõi ngõõi đõu e dè khi nói chuyõn või tõi nó.
- Không phi lõ mà là hiõu luõt, hiõu tâm lý tõi nó. Thị nó đòi hõi lõ là tõi nó gian, tõi nó phi sô mình là ngõõi ngay, chõ sao lõi có chuyõn ngõõi ngay đi sô kõ gian. Chính vì sô sô hãi vô lý cõa những ngõõi mõi tõo ra cái thói hõng hách, coi thõõng ngõõi dân cõa đám công an, cán bõ VC. Anh nghĩ có phi lý không... chõ khi mà mình làm viõc quõn quõt, đõ mõ hõi đõ có tiõn, rõi tõ dõng phi dâng cho tõi nó ăn ? Đã thõ, chúng không cảm lõn, mà ngõõi lõi chính mình lõi còn phi khum num trõõc chúng nõa. Thị sao nhõu ngõõi không nghĩ ra nhõ võ y ?
- Càng nói chuyõn tôi càng thõy mõn phi c Mai Linh. Con ngõõi bình thõõng nói chuyõn rõt vui võ, nhõ nhõ, nhõng khi “đõng trõn” thì thõt cõng cõi, quyõt liõt, và khi lý luõn thì thõt sôc bén, thâm trõm.
- Tôi chõt cõm thõy mình may mõn, chuyõn đõi này đã đõõc gõp mõt nõ anh thõ, mõt con cháu đích thõc cõa Bà Trõng, Bà Triõu. Mong rõng chõ làm ăn khõm khá đõ có thêm nhõu dõp qua lõi các phi trống Việt Nam./.

Tôi không trõ võ Việt Nam nõu còn chõ đõ thõi nát tham nhũng này. DP.